

Stavebnictví: marné volání!

Author: SF/pb | Published: 29.04.2016

Loni se domácí stavební produkce zvýšila o 7 %, ovšem do svého předkrizového výkonu má dále než daleko. Co bude letos, těžko hádat - pokud se ještě něco podaří zlepšit v legislativě, snad nás čeká další mírný vzestup ve výši 2 - 3 %, Když se ovšem stávající situace nezmění, pak to asi budou stejná čísla, ovšem s negativním znaménkem. Platit bude asi varianta B: za první kvartál poklesl objem zakázek (což je pro stavaře zásobárna práce) celkem o 37 %, přitom v pozemním stavitelství se jedná o propad 50% (!), v inženýrském o 24 %.

Chronické choroby

MMR podle nás vyvíjelo velmi pozitivní aktivitu, ale celá věc ztroskotala na nulové kooperaci ostatních resortů! - tak vidí Svaz osudy novely stavebního zákona. Ta měla hlavně a především zkrátit povolovací řízení (prostřednictvím řízení koordinovaného), které je u nás podle Svazu rekordně dlouhé i v celosvětovém měřítku. Bohulibý záměr ovšem ztroskotal na postojích dalších ministerstev. Tisíce připomínek se sice podařilo vyřešit, ale dodnes je v návrhu novely několik desítek meziresortních rozporů, k jejichž odstranění hned tak nedojde. Stejně je to s novelou „EIA“. Dosti drakonická verze příslušného zákona číslo 39/2015 měla platit právě jen v roce 2015, v jehož průběhu měl být schválen zákon k výstavbě vlídnější. Měl, ale nebyl. Platí tedy stále ona „třicetdevítka“, která podle Svazu veškerému stavění klade do cesty „nepřekonatelné překážky“. I sám ministr Ťok se nedávno vyjádřil v tom smyslu, že dnes může výstavbu českých dálnic zablokovat doslova každý. Sečteno a podtrženo: platná stavební legislativa výstavbu nejenže nepodporuje, ale je jí - slovy ředitele Maška - přímo „nepřátelská“.

Jádro pudla

„Když má přijít o práci tisíc horníků, všichni jsou na nohách. Z našeho sektoru během minulých let odešlo 50 000 pracovníků a nikdo si toho ani nevšiml. Nechceme nikomu závidět, ale“ - říká M. Mašek. Možná právě tady někde je skryta odpověď, proč české stavebnictví českou politiku tak málo zajímá. Redukce pracovních míst ve stavebnictví nebyla nárazová, ani lokální, z hlediska sociálního proto stavební krize nepředstavovala nějaký závažnější problém. A z hlediska politického? Naše politika jistě - jak se často uvádí - trpí diskontinuitou, nestabilitou a deficitem smysluplných a realizovatelných vizí a koncepcí. Ještě více ale postoje politiků na všech úrovních určuje veřejné mínění - což je koneckonců v pořádku. Bohužel domácí vox populi zní naprosto jednoznačně: developer/soukromý stavebník je sprosté slovo a stavař slovo neslušné.

Nestavme!!

Česká společnost ve své většině na počátku 21. století zkrátka jakoukoli výstavbu v zásadě odmítá a každý zmařený projekt, ať dům, ať kilometr dálnice, považuje za vítězství dobré věci. Dnes je u nás možné zarazit stamilionový projekt v chodu pouhým poukazem na ohrožení nějakého, třeba imaginárního zvířete či rostliny - bez ohledu na to, že před kopnutím do země každý projekt samozřejmě musí projít ekologickým auditem prostřednictvím EIA. „Nestavme!“ zní chórem českou kotlinou. Jak tuto společenskou náladu a vlastně politickou objednávku změnit či jak se s ní vyrovnat, na to je těžká odpověď a ani Svaz ji zjevně nemá.

Na jedno z možných řešení přišel Metrostav. Třetina jeho zaměstnanců už dnes působí v zahraničí, třeba v Norsku. Jak konstatoval jeho mluvčí: „Musíme se sice učit norský a prokousávat se norskými zákony, ale je to pro nás snadnější než bojovat s českou legislativou!“

29.04.2016 08:28, SF/pb